

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznikov, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon - številka 74.

Štev. 163.

V Ljubljani, v četrtek 21. julija 1898.

Letnik XXVI.

Konec posvetovanj.

V torek so se vršila posvetovanja ministerkega predsednika grofa Thuna z zaupniki kat. ljudske stranke. Posvetovanj so se udeležili baron Dipauli, dr. pl. Fuchs, dr. Ebenhoch in prelat Karlon. Posvetovanje je trajalo od 11. do 2. ure. Ministerski predsednik je delegatom kat. ljudske stranke predložil in pojasnil načrt za rešitev jezikovnega vprašanja. Na željo ministerskega predsednika je bilo posvetovanje tajno. Znano je le toliko, da grof Thun ni hotel pričeti nove posredovalne akcije, temveč zastopnike konservativnih Nemcev seznaniti z načrtom, katerega so odklonile vse liberalne nemške stranke. Zastopniki kat. ljudske stranke zatrjujejo, da so poročila nemško-opozicijskih glasil o načrtu v mnogem oziru pretirana in izmišljena, kajti načrt obseza mnoge prednosti za Nemce in more biti primerna podlaga za nadaljne pravne razprave.

Tako dunajska »Reichswehr«, ki ima dotiko z vlado. Značilno je pri tem, da je osupnilo to posvetovanje levičarski tabor. Ko se je zvedelo, da hoče grof Thun zvedeti mnenje tudi konservativnih Nemcev, zagnali so levičarji po svojih glasilih hrup.

»N. Fr. Presse« vpraša: »Kaj ima ta klub opraviti z rešitvijo jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem?« Hinavci! Kaj pa imajo z jezikovnim vprašanjem opraviti »stari Kranjec« baron Schwegel, Štajerec dr. Hochenburger, Korošec dr. Steinwender? Ali morda ti može iz svoje izkušnje poznajo češke in moravske razmere? Vse kaže, da se liberalni Nemci bojé sprave in zato odklanjajo vse »poštene mešetarje«. Liberalni Nemci zahtevajo, da se jezikovno vprašanje reši v državnem zboru. Dobro, toda tú smejo in morajo govoriti tudi ostali zastopniki — nemškega in slovanskega prebivalstva. Časi so mi-

nuli, ko so le nemški liberalci ukazovali. V jezikovnem vprašanju pa morajo govoriti tudi Jugoslovani in tega se bojé gg. Hochenburger, Steinwender in tovariši.

Posvetovanja so, kakor se poroča, za sedaj končana. Pričel jih je grof Badeni, nadaljeval Gautsch, nit je dalje predel grof Thun. Vsi poskusi so se izjalovi. Izjalovili pa so se, ker liberalni Nemci izrabljajo jezikovni boj le v svoje strankarske namene ter se upirajo rešitvi jezikovnega vprašanja potom eksekutive in legislative. Ali je torej vredno, da se vlada sploh še posvetuje z opozicijo? Mi sodimo, da ne! Vlada je storila več ko svojo dolžnost. Mi pričakujemo dejanj, posvetov in govorov je bilo že preveč.

„L' Istria.“

V Trstu 18. julija.

Na obzorju primorske irredente se od časa do časa prikazujejo in zopet izginjajo časnikarske zvezde-repatice, ki obetajo nam primorskim in tudi drugim Slovanom »grozo, strah in pogin«.

Iz repa teh časnikarskih kometov se usipljejo razne, naši narodnosti »silno nevarne« tvarine in prav zanimivo je za »političnega astronoma« opazovati to »pogubonosno delovanje« irredentistiških prikaznij ob posebnih prilikah.

Jedna taci irredentistiških časnikarskih repatic je »L' Istria«, ki izhaja v zloglasnem Poreču, kjer je pravcato ognjišče garibaldinske propagande v isterskem Primorju in ob enem tudi protiverske žido-lahonske agitacije proti Slovanom.

V tem gnezdju toraj izhaja »L' Istria«, v katere vrstah se zrcali vse, kar se upira slovanskemu obstanku v Istri, ne samo v Poreču, marveč tudi v Pulju, na Reki, v Trstu in drugod.

Žido-lahonom se je zdelo potrebno, da si za svoje neplemenite namene v Istri zasnujejo svoje

posebno glasilo, ki naj bi z raznimi sredstvi razširjalo strup svoje zlobe med priprosto istersko ljudstvo in je potujčevalo z idejami odpadništva. V tem pogledu je toraj »L' Istria« tudi strupen mrčes, ki se je zaredil na slovanskem drevesu v Istri pod ugodnim uplivom tamošnjih narodnogospodarskih odnosajev, mrčes, ki gloda na koreninah in deblu tega drevesa že nekaj časa. Vspeh tega krtovega dela je očitiden, posledice so jako žalostne v vsakem oziru.

Čujmo, v kakem duhu piše »L' Istria«!

Povodom slavnostij v Pragi je našla povod, da se v zboru z drugimi obrekovalci zažene v Sloane, češ, da delajo na razpad avstrijske države, in nas stavi v vrsto najnevarnejših življev, katerim bi se ne smelo po avstrijskih zakonih dopustiti niti najmanjše gibanje v javnosti. »L' Istria« se čudi, kako morejo avstrijska oblastva biti toliko slepa, da ne vidijo, kaj tiči v demonstraciji v Pragi in kam merijo te demonstracije. S stališča velike državne nevarnosti bi bila morala oblastva storiti vse korake, da bi se bila preprečila slavnost v spomin jednemu največjih »panslavistov« na avstrijskih tleh.

Da »Istria« take stvari takorekoč prepisuje iz drugih protislovanskih glasil, je samo ob sebi umevno, saj je sama na sebi le bore zakotni listič, a la »Deutsche Wacht« v Celju. A vendar odmeva iz teh njenih besedij popolno soglasje z vsemi sovražniki Slovanov na jugu in na severu.

Ko pa »Istria« obsoja v dno pekla slavnost v spomin Palackemu v Pragi, hvali v eni sapi ultraitalijansko društvo »Lega nazionale«. Seveda pozablja dostaviti, da je avstrijsko oblastvo zaplenilo v Trziču na »Leginem« banketu — jedilne liste, ker so bili okrašeni z veleizdajskimi znaki, in da avstrijska oblastva na praških slavnostih niso našla niti najmanjše stvari za zaplenbo.

LISTEK.

Sijamska dvojčka.

Angleški spisal Mark Twain.

Nimam namena, da bi pisal o osebnih navadah teh čudnih dvojčkov, temveč o nekaterih čudovitih posebnostih, zlasti takih, ki niso bile še nikoli tiskane, zato namreč, ker se ozirajo na njuno privatno življenje. Ker dvojčka prav dobro poznam, čutim, da sem za nalogo, katero sem prevzel, kakor ustvarjen.

Sijamska dvojčka sta nežne in ljubeznjive narave in sta vse svoje dolgo in zanimivo življenje čudovito zvesto drug z drugim držala. Celo kot otroka sta si bila neločljiva tovariša, in opazili so, da vsak od njiju veliko bolj ljubi družbo svojega brata, kakor vseh drugih ljudij. Skoro vedno sta se igrala med seboj; in tako zelo se je privadila njuna mati tej posebnosti, da je vselej, kadar ju ni bilo doma, le jednega poiskala — kajti prepričana je bila, da mora biti drugi v neposredni njegovi bližini.

In vendar sta bila nevedna in neučena —

kakor barbara, ker nista nič vedela o luči modroslovja in znanosti. Kako uničevalno očitjanje je to proti naši slavljeni civilizaciji ž njenimi prepiri med brati!

Kot moža nista dvojčka živela vedno v popolni jednosti. Vendar je bila vedno med njima neka zveza, ki ju je vezala drug na drugega. Celo v isti hiši sta prebivala — kakor bi bilo to samo po sebi umevno — in zatrjevalo se je, da po svojem rojstvu nista noben večer spala drugače, kakor skupaj.

Dvojčka gresta vedno ob isti uri v postelj; toda Čang je navadno jedno uro prej pokonci, kakor njegov brat. Vsled medsebojnega sporazumenja opravlja Čang vsa hišna opravila, Eng pa opravi vsa potrebna pota. Temu je vzrok to, ker Eng rad okrog hodi, Čang pa rajši sedi; vendar gre Čang vselej z Engom. Čang je katoličan, Eng pa nekak krivoverec; vendar je Čang tudi s tem oveselil Enga, da se je dal še enkrat krstiti, v tem je bila namreč razlika, toda le s tem pogojem, da to »nič ne velja«.

Za časa vojne sta bila goreča strankarja in oba sta se med velikim bojem hrabro borila — Eng na strani unijonistov, Čang na strani zedi-

nencev. Pri Seven-Oaksu pa sta drug drugega ujela, toda vsi dokazi, kdo je drugega ujel, so se glasili v korist obeh jednako; naposled se je sešel splošen vojni svet, da bi določil, kdo je ujel, in kdo je bil ujet. Sodišče se dolgo časa ni moglo zediniti; toda kočljivo vprašanje so naposled tako rešili, da so določili, da sta oba ujetnika, katera so pozneje zamenjali.

Nekoč je dobil Čang zaradi nepokorščine zapora deset dnij; toda Eng se je čutil vzlic vsemu dolžnega, da dela bratu v zaporu družino, čeprav je bil sam popolnoma nedolžen; in da bi torej nekaznjivega brata čisto brez vzroka ne morali kaznovati, so spustili oba iz zapore — pravično plačilo zvestobe.

Pri neki priliki sta skočila brata radi neke stvari drug drugemu v lase in Čang je pobil Enga na tla ter sam padel na njega, na kar sta se oba sprijela ter se brez usmiljenja začela pretepati ter dušiti. Gledalci so hoteli posredovati ter ju ločiti, toda ni se jim posrečilo, zato so pustili, da sta se tepla dalje. Naposled sta bila oba tako utrujena in raztepena, da so ju morali odnesti v bolnišnico, in sicer na jedni in isti nosilnici.

(Konec sledi.)

Ob enem pa ta list prav rovtarski graja razmere v svojem taboru. Tako je v poslednji številki »L' Istria« prav krepko oštel isterske javne zastope, kjer imajo ali kjer so imeli besedo njeni pristaši. Graja, da je v teh zastopih toliko nereda, da ima vlada celo večkrat povod razpustiti taka zastopstva, v katerih se dogajajo nerednosti in nepoštenosti. Tako početje onečassha stranko pred Slovani, ki porablja vsako priliko, da raznese nedostatke njene stranke med svet, ki bi utegnil slabo soditi o moralni vrednosti isterskih Italijanov.

Tako ošteva »Istria« svoje somišljenike in jih resno kliče na pošteno delo v prospeh »dobre italijanske stvari« v »italijanski Istri«.

List, ki je navajen v enomer blatiti naš narod in ga smatrati pred svetom kot nevrednega, da živi, mora že imeti precejšne razloge, ako jedenkrat napiše take besede o zakletih sovragih naše narodnosti. Seveda je napisala »L' Istria« te besede v nadi, da bode prospevala italijanska stvar v Istri. A naša sodba je, da že odmeva »memento!« stranki, ki se vzdržuje nad vodo le še z lažmi in sleparstvi.

In drugače ni mogoče! Ako pogledamo v Istro, kjer gospodari ta žido-lahonska klika, moramo uvideti, da vladajo tu v javnih zastopih pravi turški odnošaji, malo boljši, kakor v roparski Siciliji. Ali si more misliti poreški listič, da bodo taki elementi kedaj sprejeli dobrih moralnih nauk? Ne, nikdar! Tem ljudem so občinske blagajne v Istri le molžne krave in tu je vsako svarilo brezuspešno.

Taki so elementi v Istri in tako je glasilo teh elementov, »L' Istria«, katera naj pometa še pridneje pred svojim pragom, Slovane pa pusti pri miru!

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. julija.

„**Narodni Listy**“ o položaju. Razni listi so minule dni poročali, da so bili zastopniki katoliške ljudske stranke zadnji, s katerimi se je hotel grof Thun še posvetovati o svojem jezikovnem načrtu. »Narodni Listy« pa nasprotno napovedujejo novo vrsto takih razgovorov. O tem piše ta list nastopno: Zdi se, da se dožene druga vrsta konferenc, ki jih namerava sklicati grof Thun, brez sodelovanja nemških zastopnikov, da celo proti njihovi volji. Najbrže si hoče grof Thun zagotoviti odobrenje od strani parlamentarne in večine deželnih zborov za akcijo, ki ima pripravljeno in o kateri se je v zadnjem času toliko razpravljalo. Toda bodisi že kakor koli, položaj se tem načinom ne bo pojasnil ter se ne bo rešila obstoječa državna kriza. Rešitev krize pride vse od drugod in ako nas vse ne vara, tudi ni več daleč. Kako se bo zadeva rešila, seveda javnosti ni znano, gotovo pa je, da ima grof Thun že vse pripravljeno in bo vlada svoje načrte izvedla mogoče kar potem paragrafa 14. Grof Thun, ki se je takoj po prvih konferencah podal v Lšl in prejel tam najbrže vsa potrebna pooblastila, je odločen storiti sedaj poslednji korak, naj bodo z njim nemški radikalci zadovoljni ali ne.

Antonovski ogerski carinski tarif. Enketa, katero je pozval ogerski trgovinski minister, da se posvetuje o njegovem obsežnem načrtu o novem ogerskem carinskem tarifu, je dovršila svoje delo. Razprava je bila zelo dolgotrajna, kajti skoro pri vsaki točki se je oglasilo več vladnih in opozicijskih govornikov, ki so slobodno izražali svoje mnenje. Mažarsko časopisje se peča sedaj s skupnim uspehom tega posvetovanja. Precejšnja večina govornikov je naglašala potrebo, da se ustvari samostojno carinsko ozemlje. Celo agrarci, glasi se dalje, ki so bili dosedaj najbolj vneti zagovorniki carinske skupnosti, izjavili so se sedaj za brezpogojno ločitev. Vladna stranka je sicer svetovala vladi, naj skuša ohraniti sedanje razmerje mej Avstrijo in Ogersko, vendar se ne izjavlja končno proti popolni samostojnosti, ako se ne da doseči popolno sporazumljenje mej avstrijskim parlamentom. Konečno se pa seveda naglašja, da se je celo posvetovanje vršilo povsem mirno in se niso niti najmanje kritizovale razmere v Avstriji. Kajpada!

Črnogorski knez in njegov list »Glas Črnogorca« sta po poročilih raznih Črnogorcem seveda ne posebno prijaznih listov zopet pričela agitovati

za svoje namene. Knez Nikolaj se ne omejuje sedaj samo na Albanijo, marveč pričinja to delo tudi v Bosni in Hercegovini. Povodom praznika prvih apostolov (11. t. m.) se je baje vršila neka slavnost, katere se je udeležilo tudi nekaj Bošnjakov in Hercegovincev, katere je v posebnem govoru nagovoril princ Mirko in so se potem Črnogorci slovesno pobratili s ptujimi gosti v knezovi navzočnosti. — Na prvi pogled se vidi, da diše vsa ta poročila po le predobro znanem »panslavizmu«, katerega nevarnost gotovi krogi povsodi zapazijo, akoravno ni o njej ne duha ne sluha. Kdo pač more zameriti Bošnjakom, ako na potovanju obiščejo Cetinje, in nasprotno črnogorski knežji rodbini, ako dostojno in s slovansko gostoljubnostjo vsprejme slovanske goste. Le ne iskati nevarnosti tam, kjer je še ni, nasprotno pa mirno gledati nevarno gibanje v drugih krajih.

Srbska skupščina je rešila v tem zasedanju že celo vrsto gospodarsko važnih zakonskih načrtov, ki jih je takoj prve dni predložila vlada v posvetovanje. Vse dosedaj vsprejete načrte pa je kralj že tudi potrdil ter hotel s tem pokazati, kolike važnosti je ta vladna namera. — Mej drugim se je vsprejel tudi zakon, ki določa ustanovitev okrožnih in okrajnih ekonomičnih uradov. Mesta se bodo spopolnila z domačimi in ptujimi strokovnjaki in je državni zastop že dovolil vsa v to potrebna sredstva. Seveda zakoni in uradi sami ne bodo prav ničesar koristili narodu, ako vlada ne bo vsestransko pospeševala in podpirala naprav, ki se bodo v teku časa pokazale kot nujno potrebne v svrhu povzdige poljedelstva, trgovine in obrta. Iz Niša se dalje poroča, da je srbska skupščina sedaj popolno prosta vsake opozicije. Jediní zastopnik radikalne stranke, posl. Atanarković je vsled zahteve strankinega vodstva odložil svoj mandat. Vsled tega torej ta stranka in opozicija sploh nima nobenega zastopnika v skupščini. Ta slučaj se je pojavil letos prvič. Vlada se sedaj pač ne more pritoževati, da jo kdo ovira pri delu.

Zola pobegniti. Nepričakovan preobrat se je izvršil predvčeršnjim v Zola-Dreyfusovi aferi. Literat Zola si je napolnil žepe z židovskim denarjem ter pobegnil iz Francije in tako ušel že davno zaslužen kazni. Mož, ki je vsak trenotek naglašal svojo pravičnost in o katerem je naivni svet menil, da bo s svojo lučjo odkril vso škandalozno afero in sicer v prilog židovskim sleparjem, katerih popolna »nedolžnost« se bo pokazala, Zola, katerega je vsled tega oboževal ves »omikani« svet, je pobral šila in kopita ter pobegnil preko meje, da tako uide pravici, katero je imel vedno na jeziku. Kam jo je pornograf popihal, ni povsem dognano. Nekateri sodijo, da se je podal v Genf, drugi pa zopet menijo, da sta Bruselj ali Antwerpen oni srečni mesti, ki sprejmeta moža »resnice in pravice« v svoje okrilje. Dreyfusu in Zoli prijazni krogi si seveda prizadevajo na vse mogoče načine, da olepšajo ta »junaški« čin svojega zagovornika, ter pravijo, da je pobegnil le radi tega, da se čim bolj zavleče pravna veljava zadnje obsodbe in s tem čim preje doseže zahtevana revizija Dreyfusove afere. Seveda je to le gola pretveza in pesek v oči, kajti več ko dvomljivo je, da bi se Zola v jeseni res sam predstavil sodišču, kakor to obeta židovsko časopisje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. julija.

(Odvetniška komora krajska) je dne 17. t. m. s 16 proti 3 glasovom sprejela na obnem zboru naslednjo resolucijo: I. Izvanredni občni zbor odvetniške zbornice krajske protestuje proti sklepu c. kr. višjega dež. sodišča v Gradcu z dne 23. jun. t. l., s katerim se je zastopnikom in strankam zabranilo slovenski razpravljati pri prizivni razpravi, in sicer se zbornica sklicuje na člen 19. drž. osnovnih zakonov, s katerim je slovenščini zajamčena ravnopravnost, in na temeljna načela novega civilno-pravdnega reda. — II. Občni zbor nalaga odboru, naj izdela v tej zadevi spomenico na pravosodno ministerstvo in na min. predsedništvo. — III. Odpošlje se deputacija, da izroči spomenico s prošnjo, naj se uradno vse ukrene, da se slovenščini zagotovi polna veljava pri c. kr. višjem dež. sodišču v Gradcu.

(Imenovanje.) Notarski kandidat g. K. Pleiweis v Ljubljani je imenovan notarjem v Radečah.

(Na tukajšnjem učiteljskem) so se vršili zrelostni izpiti od 4. do 16. julija. Na moškem oddelku je delalo izpite 20 javnih in dva vnanja kandidata. Od teh jih je naredilo izpite 16 javnih in 1 vnanji kandidat, trije ponavljajo izpit iz jednega predmeta po počitnicah. — Na ženskem oddelku je delalo izpite 61 kandidatinj, 44 javnih in 17 vnanjih. Od teh so 4 javne kandidatkinje dobile izpričevalo zrelosti z odliko, 34 javnih in 4 vnanje s povoljnim uspehom; ponavljalo bode izpite po počitnicah 5 javnih in 7 vnanjih, čez jedno leto 1 javna in 6 vnanjih.

(Drugi evharistiški shod) se bo vršil dne 28. julija v Ljubljani. Prišel se bo shod s pridigo ob 8. uri v uršulinski cerkvi; po pridigi bo škofova velika sveta maša, po sveti maši otvoritev razstave cerkvenih paramentov bratovščine vednega češčenja, ob 1/2 11. uri konferenca v škofiji. Popoldne ob 3. uri nadaljevanje konference; ob 1/2 5. uri počeščenje presv. Rešnjega Telesa v uršulinski cerkvi in ob 5. uri litanije. — Razstava cerkvenih paramentov, katere izdeluje bratovščina vednega češčenja, bo letos dne 28. julija v Alojzijevisču. Pred potresom se je napravljala ta razstava pri čč. gg. uršulinkah, po potresu pa ondi ni potrebnih prostorov. Premisljeni knezoškof bodo po slovesni sveti maši pri Uršulinkah odprli razstavo, katera ostane odprta do nedelje. Udje bratovščine in sploh vsi častilci presvetega Rešnjega Telesa se vabijo, naj si jo ogledajo, da se prepričajo, koliko lepega poleg vednega češčenja presvetega Rešnjega Tel. stori ta bratovščina za dostojno opravljanje službe božje pred presv. Rešnjim Telesom.

(V frančiškanski cerkvi) je sedaj odkrita nad velikim altarjem nova slika, ki je bila cerkvi potrebna, kakor obrazu oko. Slika predstavlja Devico Marijo kot zavetnico treh redov sv. Frančiška. Blažena Devica stoji v rajskem svitu, nogi drži na zemeljski krogli, katero ovija kača. Na kolenu ji stoji božje Dete, ki blagoslavlja izvoljence treh redov. Na desni strani kleči oče sv. Frančišek, vzor popolne ljubezni do Boga; na njegovem telesu se blesté petere rane, iz podobe veje plemenitost duha, veje duh zatajevanja samega sebe. Za njim kleči sv. Anton z lilijo v roki, sv. Ljudevit, škof, sv. Peter Alkant., sveta Klara in sv. Janez Kapistran z zastavo Jezusovega sv. Imena. Na levi: Sv. Bernardin Sijenski, sv. Frančišek Solan, jeden maročanskih mučencev, sv. Elizabeta in sv. Ljudevit, kralj. Podoba, ki meri 35□ m, ima krasen slikan barok-okvir deloma pozlačen; angeljci ga kitijo z venci in držé v rokah pomenljive embleme: rožni venec, škapulir itd. Sliko je izvršil akademični slikar gosp. Josip Kleinert s pravim umetniškim navdušenjem. Razvrstitev oseb je na obeh straneh izborna, kolorit živ, obrazi lepo modelirani, draperija okusna; skratka: slika je nele umetna, marveč eminentno krščanska. Pojdi in pogledi!

(Žalostna vest.) Na francoskem parniku »La Bourgogne«, ki se je potopil dne 4. julija na potu iz Amerike v Evropo, je bilo tudi deset Slovencev, ki so vsi potonili. Med njimi je bil tudi župnik Anton Hodnik, ki je bil na poti domov na Krško.

(Slovenščina v uradih.) Iz Belekrajine se nam piše: Mnogo se je že govorilo in pisalo o sklepu graškega nadsodišča, po katerem je slovenski jezik izključen iz visokih uradnih prostorov, kjer naj gospoduje le nemščina. O tem sklepu so se posvetovali tudi slovenski odvetniki in notarji na velikem shodu v »Narodnem domu«. Prav dobro! Toda svetovali bi jim mi slovenski Belokranjci še kot dodatek resolucijo, naj poskrbijo, da se tudi v nižjih uradih uraduje v slovenskem jeziku. — Naše slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Črnomlju uraduje večinoma le nemški, skoro nič bolje ni pri naših c. kr. okrajnih sodiščih. Čudno je to, da se celo na slavna šolska vodstva pošiljajo samo nemški dopisi. Naši gg. učitelji naj bi se pri prihodnji učiteljski konferenci razgovarjali o tem ter pokazali, da so res to, kar vedno povdarjajo, namreč slovenski učitelji. Morda je pa vendarle res, kar se splošno misli, da si naši uradniki z nemškutarijo pripravljajo pot do višje stopinje. Ob prihodu visokorodnega gospoda deželnega predsednika smo videli tudi transparent z — nemškim napisom. Zahtevati torej moramo

tudi mi posebne jezikovne ukaze za naše slovensko nemškutarske uradnike, ki pri vsaki priliki kažejo, da jim bolj prija »gladka« nemška, kot pa »mila« slovenska beseda. Protestirajte torej slovesno tudi proti nemškutariji v naših domačih uradih.

(Šolske vesti.) Štirirazredna deška in dvorazredna dekliška šola v Ribnici je završila šolsko leto v petek, dne 15. t. m. — Letno poročilo objavlja sestavek: »Pristopimo k zavezi v varstvo ptičev.« — Poučevalo je preteklo šolsko leto 10 učnih močij. Koncem šolskega leta je bilo 359 učencev in 253 učenk. — Obrtno nadaljevalna šola sestoji iz pripravljalnega tečaja in dveh razredov. Obiskovalo jo je 39 učencev. — Novo šolsko leto se prične dne 2. septembra. — Novomeško gimnazijo je obiskovalo 201 dijak; od teh je bilo 29 Novomeščanov, 158 Kranjcev, 14 iz drugih kronovin. Po narodnosti je bilo 197 Slovencev, 3 Nemci, 1 Hrvat. Prvi red z odliko je dobilo 19 učencev, prvi red 131, dvojko in trojko 27, ostali bodo ponavljali izpit. Maturo jih je delalo 20, dva sta jo naredila z odliko, 5 jih je izpodletelo. Šolnina je znašala 2145 gld., ustanove 1087 gld. 80 kr.

(Z Dobrove) pri Ljubljani se nam poroča: Dne 1. t. m. se je tukaj ustanovilo prostovoljno gasilno društvo, katero naj ostane poznejšim tukajšnjim naslednikom v spomin na najslavnejše leto v zgodovini presvetle habsburške vladarske hiše, v spomin na milo in očetovsko 50letno vladanje Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Takoj ob ustanovitvi vpisalo se je v to društvo 27 delujočih udov. Na podlagi potrjenih društvenih pravil so imeli ti takoj svoj prvi občni zbor, pri katerem so si izvolili društveni odbor, obstoječ iz desetih odbornikov in treh namestnikov. Načelnik je gospod Anton Dolinar, podnačelnik gospod Josip Poklukar, voditelj plezalcem Janez Volčič, voditelj brizgalcem Janez Zalaznik, voditelj varuhom Janez Kušar, blagajnik Janez Oven, tajnik Matija Rant; poverjeniki pa Peter Selan, župan, France Suhadolec in Matija Peklaj, občinska svetovalec. Ta odbor je prevzel takoj vsa opravila prostovoljnega društva v svoje področje ter se zavezal društvu voditi tako, da bode po vseh predpisih zadoščalo veličastnemu geslu: Bogu na čast, bližnjemu v pomoč. Temu odboru izročil je bil začasni odbor tudi vse društva se tikajoče dopise, da jih pravilno vredi in shrani. Temu prostovoljnemu gasilnemu društvu bili so do sedaj naklonjeni sledeči dobrotniki z gmotnimi podporami: Veleslavni deželni odbor kranjski je dal podpore 500 gld., c. kr. priv. jadransko zavarovalno društvo darovalo je 25 gld., c. kr. priv. zavarovalnica v Gradcu dala je 100 gld., slavna kranjska hranilnica v Ljubljani dala je 100 gld., zavarovalno društvo »Avstrijski Phoenix« dalo je 10 gld., p. n. gospod dr. Josip Marinko, c. kr. gimnazijski profesor v Novem Mestu, dal je 10 gld., Fr. Kovač, gostilničar v Ljubljani, 10 gld., gospod Anton Kušar, posestnik v Kozarjah, dal je 5 gld., skupaj 760 gld. Vsem tem blagim dobrotnikom izreka se s tem v »Slovenca« preiskrena, presrečna in goreča javna zahvala z vzklikom: Bog plačaj tisočkrat! Društvo ima sedaj 275 metrov cevij, jedno veliko in drugo manjšo ročno brizgalno na razpolago. Vse skupaj je vredno 1370 gld., na račun je pa plačanega še le 500 gld. Shrambo za orodje sezidalo si bode društvo še v tem poletju, potrebni material je že preskrbljen. Ko bodo prve težkoče premagane, napravi si društvo tam v obmejnih vaseh: v Kozarjih, Brezji, Stranski Vasi in na Hruševem svoje podružnice; vsaka teh vasij dobila bode po jedno dvokolesno ročno brizgalnico, ki bode služila tem in sosednim vases ob nesreči v prvo pomoč. Tudi za te brizgalnice napravile se bodo primerne shrambice. Da bode to društvo v resnici vreden spomin na najslavnejše leto v zgodovini presvetle vladarske hiše habsburške, bode, kakor je sedaj površno proračunjeno, stalo vse skupaj okroglih 5000 gld. Društvo in občina pa tega nikakor zmagati ne bodeta mogla. Treba bode v ta namen poiskati si še milih dobrotnikov, osobito pri zavarovalnih društvih. S tem, da bodo društvu prihitela z denarnimi podporami na pomoč, bodo v prvi vrsti zavarovancem, v drugi vrsti pa sama sebi koristila. Ker je novemu odboru tukajšnjega prostovoljnega gasilnega društva vse na tem ležeče, da se povspne na ono stališče, na katerem

bode vsestransko svoji nalogi zadoščalo, upa trdno, dobiti v dosego tega še kaj izdatnih denarnih podpor.

(Tatvina.) Dne 18. t. m. zjutraj je neznan tat g. kapelanu J. D. v Šmarji iz spalne sobe odnesel več obleke, srebrno uro z verižico in desetak.

(Žrtev hujskanja.) Medicinec Prem v Gradcu je bil meseca junija zaradi dvoboja z nekim častnikom od dež. sodišča obsojen na 3 mesece zapore. Nadsodišče je prvo razsodbo razveljavilo ter kazen zvišalo na osem mesecev. Prem je baje pobegnil.

(Tegetthof in Persano.) Laški kanonik Parodi, l. 1866 kapitan v bitki pri Lisi, je te dni dal na svetlo brošuro, v kateri dokazuje, da je bil vse nesreče pri Lisi kriv laški vrhovni poveljnik Persano. Avstrijski poveljnik Tegetthof je bil spreten in srečen, Persano pa boječ in strahopeten. Dolgo časa se je Persano le skrival; še le, ko mu je general Lamarmora v kraljevem imenu telegrafično zapretil, da ga odstavi, če ne začne boja, je zapustil skrivališče ter pričel nesrečni napad na Liso. Le njegova nevkretnost je bila kriva, da se je potopila velika laška ladija »Re d' Italia« in da se je bitka tako nesrečno končala. Parodi tudi povdarja, da so se najhrabrejše borili prav oni poveljniki, o katerih je bilo znano, da so zavedni katoličani. Hrabri Saint-Bon, Cappellini, Riboty, ki so se junaško bojevali, so bili verni katoličani.

(»Piccolo« in resnica.) Kako slast mora uživati židovsko-framasonska zalega v rudeči hišici na lesnem trgu tržaškem, kadar — laže, sledi iz »Piccolovega« poročila o udeležbi občnega zbora »Lege« v kraškem Tržiču dne 3. t. m. V tem poročilu si je krivonos fakinada v uredništvu »Piccolovem« privoščila kar najedenkrat gorostasno porcijo laži s tem, da je zanesla v svoj tabor vest, da je bilo na občnem zboru »Lege« — 15.000 vdeležnikov. To je že vredno, da se zgrabi z obema rokama! »Piccolovi« težaki to in onostran belo-rudeče-zelenih kolov so na glasu velike lahkovernosti in otročje priprostosti, ki vzamejo vse za dobro in resnično, kar jim diši po framasonskem italijanstvu. Saj je židu z lesnega trga na zabavi, da vodi za nos svoje verne in pa da se koplje v lastni gnjusobi. Namen je, da se čuje doli v »odrešenem« raj, kako vrlo napreduje »italijanska reč« na meji Avstrije ter da je na tisoče Kraševcev pripravljenih stopiti vsak trenotek pod Garibaldijevo okrilje. Iz tacega poročila morajo bratci v senci murb sklepati, da je na bregu Adrije že vse pripravljeno in zrelo za Italijo. Morda pa vender ta fulminantna »Piccolova« laž o 15 tisočeri udeležencih »Leginega« shoda v Tržiču malce odpre oči njegovim vernikom, da spoznajo, kako jih je hotel samo nakaditi, ko je trdil, da je bila »Legina« udeležba trikrat večja kakor ona Slovencev v Sežani. Italijani, ki bivajo v Sežani uprav nasproti »trem kronam« in ki so imeli baje od zavisti žolte in višnjeve nosove, a prav nič belo-modro-rudečih zastav na hiši, lahko povedo resnico, in tedaj bi »Piccolu« ne ostalo družega, kakor — zopet preklicati. V svojem preklicu pa bi moral navesti, da mu je stalno pred očmi številka 15.000, ker ravno toliko se tiska brojev papirja na lesnem trgu, papirja, ki izbornu služi za zavijanje makaronov. Na tak način seveda je lahko delati italijansko politiko, dokler pri celi stvari ni druge nevarnosti, kakor 15.000 nalaganih »Piccolovih« bralcev.

Društva.

(Vabilona vrtno veselico,) katero priredi kat. društvo rok. pomočnikov v Ljubljani na vrtu svojega doma, Komenskega ulice št. 10 v nedeljo, dne 24. julija t. l. — Vspored: 1. G. B. Ipavec: »Kadar mlado leto«, zbor. 2. G. B. Ipavec: »Planinska roža«, čveterospev. 3. A. Sachs: »Pastir«, zbor s čveterospevom in tenor-solo. 4. A. Sachs: »Za gor«, čveterospev. 5. G. B. Ipavec: »Slavjanska«, zbor. 6. K. Maxstadt: »Beraček«, šaljiv kuplet (I. Ložar). 7. »V brivnici.« Komična pantomima. 8. M. Peuschel: »Potujoča koncertna kapela«, šaljiv peterspev. 9. O. Peich: »Zavber Franc«, šaljiv kuplet (I. Ložar). Prosta zabava. Začetek ob 5. uri popoldne. Vstopnina 20 kr. Ob neugodnem vremenu vrši se veselica v društveni dvorani. — K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Podporno društvo za slovenske visokošolce v Gradcu.) XI. izkaz: 200 gld. je daroval g. Fran Kalister v Trstu; 50 gld. usta-

novnine g. dr. Fr. Simonič, kustos c. kr. vseučilišnega bukvišča na Dunaju; 31 gld. 50 kr. go spod dr. Janko Bezjak, c. kr. profesor, ki je to svoto nabral med mariborskimi rodoljubi; 20 gld. slavna kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani; 20 gld. g. dr. Gregor Krek, c. kr. vseučilišni profesor v Gradcu (4. in 5. obrok ustanovnine); 15 gld. slavna posojilnica na Vranskem; 10 gld. g. Fran Ksav. Souvan, trgovec v Ljubljani; po 5 gld. so darovali: g. Jan Dejak, c. kr. pomorski kapetan v pokoju v Ljubljani; gospod Anton Goričar, c. kr. poštar v Mozirji; g. Ivan Hribar, župan v Ljubljani; g. Fran Lončar, tajnik posojilnice v Celji; gosp. Jožef Pauer, trgovec v Braslovčah; g. Rajko Perušek, c. kr. profesor v Ljubljani; slavna posojilnica v Gorenji Radgoni; g. dr. Josip Rakež, zdravnik v Šmarji pri Jelšah; g. Anton Svetina, c. kr. notar v Pliberku; gospod Anton Slamberger, c. kr. notar v Ljutomeru; po 3 gld. so darovali: g. Ivan Božič v Podragi pri Vipavi; g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celji; g. dr. Alojzij Kraut, odvetnik v Celovcu; gospod dr. Gregor Krek, c. kr. vseučilišni profesor v Gradcu (za razne male stroške); po 2 gld. so darovali: g. And. Elsbacher, trgovec na Laškem; g. Karol Florijan, knjigotržec v Kranju; gospod dr. Karol Glaser, c. kr. profesor v Trstu. — Za vsa ta velikodušna darila izreka odbor preblagim darovalcem najprisrčnejšo zahvalo in uljudno prosi, naj se preblagi rodoljubi še v prihodnje spominjajo prepotrebne podpore društva za slovenske visokošolce v Gradcu, da bode odboru mogoče vspešneje delovati. Podpore potrebnih in prav pridnih vseučilišnikov imamo veliko. — V pretečenem šolskem letu je odbor pomagal v 97. slučajih. — Rojaki, spominjajte se naših vseučilišnikov! — Nadaljni prispevki naj se blagovolijo pošiljati po prejemnicah - položnicah poštne hranilnice, koje je odbor mnogim rodoljubom doposlal, ali pa točasnemu blagajniku gospodu profesorju Fr. Železingerju v Gradcu, Zinzendorfgasse št. 32. — Preblagi darovalci naj blagovolijo svoja imena natančno zapisovati (ime, priimek, značaj, kraj), kadar mu bodo kako podporo poslali, ker misli odbor prihodnje leto poročilo podpornega društva za slovenske visokošolce v Gradcu izdati.

Gospodarska organizacija.

Ljudska posojilnica je imela v I. polletju 1898 prejemkov gld. 1.837.463-93 in izplačil 1.833.864-99 toraj denarnega prometa . . . gld. 3.671.328-92 Hranilnih vlog se je v tem času vložilo gld. 966.430-62, a vzdignilo gld. 452.258-23. Posojil se je izplačalo gld. 424.367-68, a vrnilo gld. 161.202-60.

Posojilnicam in drugim zadrugam je »Ljudska posojilnica« do konca junija 1898 vsega skupaj posodila gld. 395.248-87, v tekočem računu. Ta svota se razdeli na Kranjsko, Štajersko in Primorsko. Iz tega se razvidi, da »Ljudska posojilnica« eminentno izvršuje nalogo osrednje slovenske odnosno tudi istrsko-hrvatske posojilnice.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 21. julija. Ministerski predsednik grof Thun se je odpeljal v Išl cesarju poročat o zadnjih posvetovanjih z zaupniki raznih nemških strank. Govori se, da si bode izprosil pooblastila za odločne korake.

Dunaj, 21. julija. Današnji »Vaterland« piše z ozirom na razne napade nemško-liberalnih listov, da je bila kat. ljudska stranka vedno za pravično rešitev jezikovnega vprašanja v Avstriji. Poročila o jezikovnem načrtu so večinoma pretirana in izmišljena. Da bi torej grof Thun tudi konservativne Nemce soznanil s svojim načrtom, zato jih je povabil k posvetovanju, ne da bi od njih zahteval formalni sklep, to že radi tega ne, ker mej njimi ni zastopnika iz Češke. In ta namen je grof Thun popolnoma dosegel.

Lvov, 21. julija. Včeraj je bilo radi zadnjih nemirov obsojenih šest obtožencev v zapor od 3 tednov do 6 mesecev.

Zader, 21. julija. Predvčeranjim se je pojavil v Sinju jeden močan, v Trilju dva močna potresna sunka.

Moskva, 21. julija. Knez Ferdinand s soprogo in princem Borisem je včeraj dospel v Moskvo. Vsprejel ga je veliki knez Sergij z vojaškimi dostojanstveniki ter ga odvedel na Kremel. Vsprejem je bil zelo priščen.

Vojska mej Spanijo in Ameriko.

Splošno se je sodilo po kapitulaciji Santiago, da Amerikanci ne bodo več vodili vojske na Kubi, ker je itak vse jedno in bi se z novimi boji provzročevala le nova škoda. In vendar Amerikanci ne marajo mirovati. Iz brzogovnega poročila, ki je došlo iz Havane, je posneti, da so ameriške ladije bombardovale obmorsko mesto Manzanillo in provzročile obilo škode. Seveda nimajo Amerikanci sami nikake koristi. Vendar ima tudi to svoj namen, kakor razne druge praske, o katerih vedo sedaj poročati ameriški listi. Iznebiti se hočejo Amerikanci kubanskih domačinov-vstašev, ki so jim v boju s Španjci tako zvesto stali ob strani, in postati na Kubi neomejeni gospodarji. Ta črna in nehvaležna nakana najbrž ne bo posebno lahko izvedljiva.

Na Portorico odide 30.000 Amerikancev. Bombardovali bodo vsa pristanišča, pred vsem pa glavno mesto San Juan, kjer se polki, 23 po številu, izkrcajo na suho. — Watsonovo brodovje še vedno ne more biti na potu v Evropo, akoravno bi se po prvotnem načrtu že moralo bližati svojemu cilju, kajti zopet se govori o pomnoženju brodovja z največjimi ladjami: »Jowa«, »Indiana«, »Oregon«, »Texas« in nekaterimi drugimi.

Madrid, 21. julija. Vojni minister demantuje vest, da je maršal Blanco podal ostavko, in pravi, da ni prejel s Kube nikakih poročil, ker je kabel v oblasti Amerikancev.

Madrid, 21. julija. Listi poročajo, da se vlada zelo čudi, da je general Torral z mestom Santiago izročil Amerikancem ves vzhodni del otoka. Zahtevala je vsled tega od generala Blanco podrobnih poročil, katera predloži višjemu vojaškemu sodišču. Glede pogojev zveznih držav pravijo ministri, da

so tako obteževalni, da je bolje nadaljevati vojsko, nego skleniti mir.

Madrid, 21. julija. General Blanco je sporočil vladi, da ni niti posredno, niti neposredno pooblastil generala Torrala za kapitulacijo Santiago. To se je izvršilo brez njegove vednosti in je treba Torrala z vso strogostjo pozvati na odgovor (!)

Madrid, 21. julija. Iz Havane se poroča, da so Amerikanci štiri ure bombardovali Manzanillo. Oddali so 3500 streliv. Štiri manjše ladije so pogorele. Generalni guverner Blanco je čestital (!) španjski posadki.

Santiago, 21. julija. Ladija družbe rudečega križa je dovedla včeraj 28.000 stotov živil za tukajšnje prebivalstvo. Ko se je jelo blago spravljati na suho, pridrvila je sestradana množica s toliko silo k ladiji, da je bilo treba z vojniki zapreti dohod. Navstal je pretep mej posumniki za porcije. Vsak je je dobil 1½ kg živil.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah
20.	9. zvečer	733.6	18.6	sr. sever	oblačno	55.0
21.	7. zjutraj	734.6	16.6	sl. svzh.	dež	
	2. popol.	737.4	18.0	p. m. jvzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 21.4°, za 1.5° nad normalom. Sinoči in ponoči močna nevihta.

Učenca

vsprejem v svojo trgovino z mešanim blagom.

Friderik Skušek,

trgovec v Metliki, Dolenjsko.

500 3-1

Le 50 kr. za 3 žrebanja.

Zadnji mesec!

315 1 889 3
Glavni dobitki
1krat 100.000 kron in 3krat 25.000 kron
v denarjih po odbitku 20%.

Jubilejne razstavne srečke
à 50 kr.

Žrebanje: 6. avgusta 1898.
Žrebanje: 15. septembra 1898.
Žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporoča **J. C. Mayer**, menjalnica v Ljubljani.

Stanarinske knjižice

za stranke z uradno potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v **Katol. Tiskarni** v Ljubljani.

Ravnokar je izšla v naši zalogi: (485 3-3)
Biserojla jasna vila.

Bajka iz postojnske pečine.

Speval

Ivo Ivanovič Bučar.

Cena knjigi je 1 gld., lično v platno vezanej 1 gld. 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
založna knjigarna v Ljubljani.

Pozor!

Novi, fini, dobri
svinčniki

„Družbe sv. Cirila in Metoda“.

Z načelom, da kar se zalaga pod imenom dične naše družbe — mora biti najboljše kakovosti, da se obdrži in ostane v trajni rabi, založil sem s privolenjem slavnega vodstva nove flue svinčnike v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“, izdelane od prve svetovne firme te stroke: **L. C. Hardtmuth na Dunaju.**

Da se udomačijo ti novi, edino dobri svinčniki v vsaki narodni hiši, po pisarnah in solah in da se moje dobro blago ne zamenja s kakimi slabimi izdelki, izdanimi na ime družbe, zato

zahtevajte, kupujte in v lastno korist rabite le svinčnike, ki imajo poleg družbenega imena utisnjeno tudi tovarniško znamko

L. C. Hardtmuth.

Moje blago je prima-blago. Le k prima-blagu pritisne firma **L. C. Hardtmuth** svojo znamko.

Cena svinčnikom je po 1, 2, 3, 4 in 7 kr. kos; v dvanajstoricah ceneje, prekuovalcem rabat. Zalaga in prodaja

Ivan Bonač

trgovina s papirjem in šolskimi potrebščinami v Ljubljani. Založnik priznane najlepših slovenskih razglednih dopisnic v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“ s podobe nje prvomestnika veleč. gosp. Tomo Zupana.

Cena za kos 5 kr., 100 kosov 4 gld. franko.

Prevzemam naročila za izdelovanje razglednih dopisnic v eni ali več barvah. Prosim, da se mi iz vseh krajev slovenske zemlje, kjer se nimam zveze, pošlje po 10 razglednih dopisnic proti takojšnji odškodnini. (421) 6-6

Edino pravo

originalno plzensko pivo

je le ono iz **meščanske pivovarne v Plznu**, ustanovljene 1. 1842.

Edino to je bilo odlikovano na vseh razstavah, kjer je bilo izloženo, z najvišjimi počastnimi znaki.

Telefon št. 90.

Zastopnik: **Ivan Gorup** v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dné 21. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 70 "
Avstrijska zlata renta 4%	121 " 75 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	120 " 95 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	98 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	911 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	358 " 50 "
London vista	119 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 82½ "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 52½ "
Italijanski bankovci	44 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Dné 20. julija.

4% državne srečke 1. 1854, 250 gld.	163 gld. 50 kr.
5% državne srečke 1. 1860, 100 gld.	161 " 40 "
Državne srečke 1. 1864, 100 gld.	192 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 45 "
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 " 50 "
Dunavske vravnave srečke 5%	128 " 50 "
Dunavsko vravnavno posojilo 1. 1878	109 " 60 "
Posojilo goriskega mesta	112 " 50 "
4% kranjsko deželno posojilo	98 " 50 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 " 50 "
Prioritetne obveznice državne železnice	223 " — "
južne železnice 3%	181 " 20 "
južne železnice 5%	127 " — "
dolenjskih železnice 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	80 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3425 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	446 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 " — "
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	164 " 25 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 " — "
Papirnih rubljev 100	126 " 87 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l. Strobelsasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.